

S SEJE SKUPŠČINE OBČINE LJ. ŠIŠKA, KI JE BILA 2. JUNIJA

Nesklepčnost delegatov zaskrbljujoča

V skupščini občine Ljubljana-Šiška so se delegati Zbora združenega dela zaradi nesklepčnosti morali ponovno sestati. Delegatska skupščina ni sklepala niti o prvi točki, v kateri bi morali delegati dvigniti roke, saj so jo še pred tem zapustili nekateri (že itak maloštevilni) delegati Zbora združenega dela. Ti so se ponovno sestali 7. junija.

Zbor združenega dela te občine, ki mu je novi predsednik skupščine namenil posebno vlogo pri soočanju in vplivu na mesto in republiko, se je tokrat slabo izkazal. Bolje rečeno neodgovorno in neresno so se obnašali, ker so kar sredi seje odhajali. Ob tem si seveda ne gre zatiskati oči pred dejstvom, da je 15. točka dnevnega reda, kar prebuda obremenitev za vse, a to prav gotovo ne sme biti izgovor, še zlasti za tiste ne, ki niso prišli. Predsednik občinske skupščine Otmar ZORN je predlagal, da bo združeno delo posledje dobivalo račun za zasedanje delegatske skupščine, če delegatov ne bo zagotavljalo.

Ostala dva zbora in čez teden dni ponovno tudi tretji, so potrdili osnutke odloka o plačevanju prispevka iz dohodka za gospodarjenje s komunalnimi objekti in napravami skupne rabe. V Šiški si želijo videti poročilo o dosedanjem opravljenem delu, pa tudi poročilo nadzornih služb, saj ni vseeno, če je delo opravljeno slabo. Če samoupravno ne moremo komunalnih zadev urejati, je odlok edina rešitev, so menili v Šiški, vendar s sredstvi nočejo podpirati nedela in hočejo imeti točna poročila o prejemu in porabi sredstev. Hkrati zahtevajo poročilo komunalcev

in njihov program ukrepov racionalizacije. Za komunalce namreč velja isto kot za zdravstvo in druge družbene dejavnosti. Bistveno drugačen nadzor in odnos do zbranega denarja, zagotavljanje rokov in dokumentacije, ki ga v Šiški zahtevajo so posledice dvomov v dosedanje delo in tudi slabih izkušenj občanov. Oba zbora sta tudi podprla predlog sprememb in dopolnitev družbenega plana mesta, predlagala pa sta amandma za dokončanje sanacije stanovanjske soseske Draveljske gmajne in drugih zelo perečih stanovanjskih sosesk v Ljubljani. Zahteva obeh zborov je tudi usklajen program komunalnih skupnosti z dopolnitvami in spremembami družbenega plana Ljubljane. Ob poročilu o uresničevanju občinske resolucije v lanskem letu, ki ga je predstavil predsednik Komiteja za družbeno planiranje in gospodarstvo Sašo SEDMAK in o gospodarskem dogajanju v občini v prvih treh mesecih letos, so zbori sprejeli sklep, da bo občinski svet delegate sproti obveščal o stanju, hkrati pa bo do naslednje skupščinske seje moral pripraviti natančen načrt za izvajanje ukrepov in aktivnosti v organizacijah združenega dela, da bi te lažje in bolje poslovale in se znašle v sedanjih prilikah.

Katarina v znamenju jubilejev

Ljubljancani, pa tudi drugi zlasti Šiškarji, dobro poznajo Katarino, priljubljeno izletniško točko na obrobju Dolomitov. Pohod nekdanjih borcev narodnoosvobodilne vojne, mladine, pripadnikov jugoslovanske ljudske armade in drugih ljubiteljev narave na Katarino na dan mladosti je že tradicija. Letošnje srečanje, že petnajsto po vrsti, je izzvenelo v znamenju pomembnih jubilejev: 45. letnice ustanovitve slovenskih partizanskih divizij, 7. in 9. korpusa ter 4. operativne cone in drugih enot, ki so se bojevale na območju Dolomitov. Shode na Katarino pa že vrsto let podpira DO Slovenijales – trgovina ki letos slavi 40. letnico dela.

Po uvodnih besedah Zdravka Vidriha, jurišnika 31. divizije, je zbranim spregovoril Janez Stanovnik, predsednik predsedstva SR Slovenije in med drugim dejal:

»... Ko se tako pogovarjam z ljudmi o tem, kaj se dogaja danes, so le-ti pogosto zaskrbljeni. Mi, nekoliko starejši »mladinci«, smo bili tudi nekoč v stiski; toda nismo izgubili poguma. Verjeli smo v zmago, imeli smo

mlajšo generacijo opozoril: vsaka dežela v svetu ima svojo obrambo. Kakršnokoli že, toda ima jo, in tudi mi. Jugoslovansko ljudsko armado imamo zato da so varne naše meje, da je varna naša neodvisnost in nedotakljivost in da je sposobna takoj prijeti za orožje, če bi to bilo potrebno. Obrambo imamo tudi zato, da je ne bi nikoli potrebovali, in če želimo, da je ne bomo, moramo obrambo toliko bolj

pogum in odločnost. Predvsem mlajšo generacijo bi želel na nekaj opozoriti: človek ni tako trden, kakor so trdne njegove mišice in kosti. Človek je trden tako, kot je trdna njegova volja. Človeka lahko stisnete ob zid, pritisnete na kolena, če ste močnejši, volje pa mu ne boste strli vse dotlej, dokler jo v sebi nosi.

Ljudje preveč mislijo, da so avtomobili, počitniška hišica in dobrih sodobnega časa pogoj za blaginjo. Vse to je minljivo, le volja in zaupanje sta vrlini, ki ostaneta. In še na nekaj bi rad

spoštovati. Zato torej, spoštujte vojaško uniformo. Spoštujte zastavo in spoštljivo vstanite, ko zaslišite himno«, je med drugim v svojem govoru dejal Janez Stanovnik.

Tudi kulturni program je bil pester. Izvajali so ga učenci, orkester JLA s solisti ter godba milice, ki letos slavi 45. letnico svojega delovanja. Potem ko so delegacije položile vence k pomnikom, so zborovanje sklenili s tovariškim srečanjem borcev NOV z mladino v čast jubilejev in dneva mladosti. **Jože Čurin**

Predsedstvo OK SZDL Ljubljana-Šiška sklicuje 28. junija 1988 ob 15.30 v sejni dvorani skupščine občine PROBLEMSKO KONFERENCO na temo »Nadaljnji razvoj družbenih dejavnosti in svobodna menjava dela«

Vabljeni!

OB 10-LETNICI DOMA STAREJŠIH OBČANOV MARIJE DRAKSLEK-MARJANE

Domovi naj ne bodo hiralnice!

Dom starejših občanov Marije Draksler-Marjane je pričel s svojo dejavnostjo pred desetimi leti, zato ni naključje da so temu jubileju namenili nekoliko več pozornosti, ki si jo vsekakor zasluži. Slovesnosti ob 10-letnici Doma MDM, bila je 19. maja, so se udeležili številni predstavniki družbenopolitičnega in kulturnega življenja mesta Ljubljane in občine Šiška, ki so imeli priložnost seznaniti se z življenjem oskrbovancev, z dejavnostmi pa tudi težavami, ki ves čas spremljajo domove starejših občanov.

Socialna politika je sestavni in izredno pomemben del splošnega družbenega življenja. Skrb za ljudi, predvsem za starejše in obolele, za njihove potrebe, težave in počutje, je osnovna naloga socialistične družbe. V tem smislu pa je še posebej izpostavljena skrb za starejše občane, ki so v svojih aktivnih letih soustvarjali in pripomogli k novim vrednotam v družbeni skupnosti. Ko človek preneha z aktivnim delom na kateremkoli področju družbenega življenja, si zasluži, da mlajši kar najbolj poskrbe za njihovo dobro počutje v tretjem življenjskem obdobju.

Socialna politika, tudi v naši družbeni skupnosti stremi k temu, kar je uveljavljeno v državah z razvito soci-

to osebe z zdravstveno nego tistih, ki ležijo v bivalnih prostorih.

Patologija starostnikov, ki prihajajo v Dom narekuje tudi več zdravstvenih delavcev in spremembo normativov ter primerne osebne dohodke kot je to v zdravstvenih ustanovah. Zato je nujno, da se širša družbena skupnost bolj poglobi v smeri reševanja kadrovske pa tudi dohodkovne politike zaposlenih v Domovih, kajti v nasprotnem, če se bo nadaljevalo z ustaljeno prakso, bodo Domovi zares postali hiralnice! Potrebno je večje sodelovanje na področju socialnega in zdravstvenega varstva za ustreznejše pogoje zdravstvene skrbi za varovance v Domovih za starejše občane.

alno dejavnostjo, da bi omogočila starejšim ljudem bivanje v domačem okolju čim dlje. Vendar pridejo leta in stanje, ko še tako velika pripravljenost svojcev in okolja ne more nuditi ostarelemu, še zlasti obolelemu starostniku nego in skrb, ki jo potrebuje.

Zato smo v Ljubljani pa tudi v Sloveniji iz sredstev občanov in invalidsko-pokojniškega zavarovanja zgradili vrsto domov, kakršen je tudi Dom starejših občanov Marije Draksler-Marjane.

Dom je bil tako kot drugi Domovi v Ljubljani in okolici zgrajen na predpostavki, da bo v njem 80 odstotkov relativno zdravih ljudi, in 20 odstotkov takih, ki bodo rabili intenzivnejšo zdravstveno nego, vendar se je stanje vsako leto spreminjalo tako, da je danes ravno obratno! Domovi za ostarele naj bi bili neke vrste bivalni hoteli, kjer bi bilo za stanovalce poskrbljeno z vsem, česar sami ne zmorejo, z nego v času bolezni, kot negujemo doma svoje družinske člane.

Celotno bivalno vzdušje bi naj bilo sproščeno, družabno, pomirjujoče in spodbudno.

Po stanju zadnjih let pa je komaj še kak stanovalec Doma, ki ni potreben večje ali manjše zdravstvene nege, mnogi od njih pridejo v Domove naravnost iz bolnišnic! Zato so že pred leti v naši občini predlagali, da bi bodisi ob tem Domu ali katerem drugem, zgradili oz. prižidali ustrezen objekt, kamor bi nameščali oskrbovance, ko jim je potrebna intenzivnejša pomoč in zdravljenje. Menili so, da obstoječi Domovi ne bi smeli biti nodališna bolnišnica, saj tudi njihova gradbena zasnova in izvedba ne ustrežajo zahtevam domov bolnišnic. Zaradi neustreznih negovalnih pogojev je celo delo na negovalnem oddelku težko tako za bolne, predvsem pa za zdravstveno in strežno osebje. Prav velike težave pa ima

Vodstvo Doma, 99 jih je zaposlenih, si iz leta v leto prizadevajo, da bi kar najbolj zadovoljili zahtevam in potrebam oskrbovancev pa tudi zaposlenih.

Vse prerediti se zavedamo, kako težko in odgovorno je delo z ljudmi, še posebno s starejšimi in bolnimi. Delavci, ki so se odločili za tak human poklic kot je skrb in nega starejših in bolnih, zaslužijo ne samo družbeno priznanje, ampak tudi ustrezne pogoje dela in predvsem ustrezno plačilo za svoje delo.

Ker je v zdravstvu in socialnem skrbstvu že zaradi narave dela zaposlenih največ žensk in mater, prihaja v kolektivih do pogostih in dolgih odsotnosti z dela. Mnogokrat ni mogoče nadomestiti odsotnega delavca, zato se delo porazdeli na druge, toda koliko časa še, kajti neurejeni dohodkovni odnosi marsikatero žensko, sposobno za delo s starostniki ne privlači zaposlitve v Domovih. In ker gre pač za delo z ljudmi, bodimo ljudje tudi mi, saj ne vemo, kdaj bomo rabili pomoč sami, pomoč, ki jo v današnjem času tako radi odklanjamo!

Jože Čurin

Nikomur ne povej, da je to za nas!

Skupščina občine Lj. Šiška je na seji 2. junija sprejela sklep o podelitvi plaket občine Ljubljana Šiška za leto 1988, ki bodo podeljene na slavnostni seji skupščine 30. junija

Skupščina občine Ljubljana Šiška je na seji 2. junija sprejela sklep o podelitvi plaket občine Ljubljana Šiška za leto 1988, ki bodo podeljene na slavnostni seji skupščine, ki bo 30. junija.

Zlato plaketo občine prejmeta:

Franc DOLENC,

za dolgoletno, izredno uspešno in vsestransko družbenopolitično delovanje, posebno v občinski organizaciji ZZB NOV Lj. Šiška.

Lev dr. PREMRU,

za izjemne delovne dosežke pri strokovnem vodenju delovne organizacije LEK ter za razvijanje in poglobljanje samoupravnih odnosov.

Srebrne plakete prejmejo:

Ervin GREGORČIČ,

za ustvarjalno delo in izredne uspehe pri vodenju TOZD-a Trgovina in servis v DO Avtomontaži.

Ivanka KUKOVEC,

za dolgoletno izredno uspešno in prizadevno delovanje na področju socialnega varstva v občini.

Jože ŠETINA,

za izredno uspešno delovanje na področju družbenih dejavnosti. Posebne zasluge ima pri izgradnji Poti spominov in tovarstva v občini Šiška in mestu Ljubljana.

Anka TOMINŠEK,

za dolgoletno uspešno in prizadevno družbenopolitično delovanje. Poleg svojega poklicnega dela se je tov. Tominškova aktivno vključila tudi v dejavnosti DPO, tako na ravni KS, občine, mesta in republike.

Bronaste plakete prejmejo:

Rado BERGANT,

za dosežene uspehe pri povezovanju drobnega gospodarstva z industrijo. Je eden glavnih kooperantov DO Iskra Telematika in s svojimi proizvodi v celoti nadomešča uvoz.

Ljudmila JEČNIK,

za dolgoletno izredno uspešno delo na področju vzgoje in izboraževanja.

Magda JUVAN,

za prispevek k kulturnemu in družbenopolitičnemu razvoju občine.

Cecilija dr. MAHER,

za prispevek k razvoju zobozdravstvenega varstva mladine in odraslih. Bila je pobudnik dispanzerskega načina dela v zobozdravstvu z vključevanjem zobozdravniškega tima v šolske prostore, ki je pokazal izjemno učinkovitost.

Vili ROTTER,

za zasluge in prispevek k razvoju drobnega gospodarstva v občini Lj. Šiška.

Stane SMREKAR,

za izredno prizadevnost in uspehe pri organiziranju kulturnopolitičnega življenja v krajevni skupnosti Vižmarje-Brod.

Mara STULAR,

za zasluge pri uspešnem pedagoškem in kulturno-umetniškem delu z otroki.

Gasilsko društvo Tacen,

za prizadevnost in uspehe pri vzgoji podmladka ter za požrtvovalno prostovoljno delo.

Podelili srebrne znake ZSS Ljubljana Šiška

Prejeli so jih: Iztok Bežan – Slovenijavto, Boško Bjelič – Litostroj, Kristina Doles – Avtomontaža, Jelka Erjavec – Zdravstveni dom Šiška, Aleksander Flajšman – Slovina, Janez Giani – Iskra, Tomislav Jukić – Železniška postaja Vižmarje, Lea Klemen – OŠ Ivan Novak-Očka, Marina Klopčič – OO ZS delavcev pri zasebnikih, Štefka Ljubišič – VVO Najdihojca, Pavel Lončar – Integral, Vesna Mladenović – Avtomontaža, Marjan Petelinkar – Donit, Marija Praznik – OŠ heroja Franca Bukovca, Dane Prodanović – PAP, Janez Rebolj – Savske elektrarne, Ivanka Remic – IMP, Majda Renar – Lek, Marjana Rotar – Iskra, Rado Roter – skupščina občine Lj. Šiška, Janez Štrumbelj – Litostroj, Franc Urbanija – ŽG.

Nagrajenci so priznanja prejeli v delavski restavraciji DO Litostroj. Ob tej priložnosti so jim pripravili krajši kulturni program, ki ga je izvajal Dejan Zavašnik, učenec Glasbene šole Franc Šturm. Spregovoril pa jim je tudi predsednik Občinskega sveta ZSS Lj. Šiška Andrej Čimerman, ki je med drugim dejal: »Delo sindikata v zadnjem obdobju poteka v zaostrenih in administrativno nedorečenih ukrepih ekonomske politike. Vse večkrat se delavci v organizacijah združenega dela sprašujejo ali so sploh še nosilci samoupravljanja, od tu pa tudi vprašanje ali sindikat zna prisluhniti njihovim zahtevam ali bomo znali razrešiti ekonomske, socialne in samoupravne probleme. Tu bomo morali biti bolj učinkoviti. Lahko pa smo, saj imamo v marsikateri organizaciji združenega dela izredno aktivne posameznike, kakor tudi izvršni odbor sindikata in konference sindikata. Iz teh sredin so tudi dobitniki srebrnega znaka sindikata. S svojim delom so prispevali k boljšim rezultatom in tudi dokazali, da se da marsikaj uspešno razrešiti. Če se hoče, zna, se tudi zmore.«

FINANCIRANJE KS

Dajemo sebi

Izvršni svet občine Ljubljana Šiška je že v prvi polovici februarja meseca letos dal v obravnavo in sprejem »Samoupravni sporazum o združevanju in uporabi sredstev za izboljšanje materialnih pogojev za delo krajevnih skupnosti«. Poslal ga je 243 organizacijam združenega dela, Obrtnemu združenju, vsem 32 krajevnim skupnostim ter OZD delovnim skupnostim, ki nimajo na območju naše občine sedeža, imajo pa eno ali več poslovnih enot.

Zal pa ugotavljamo, da so v teh mesecih sporazum sprejeli le v 14-tih

delovnih organizacijah in delovnih skupnostih. Razveseljuje pa je, da so ga sprejeli tudi na skupščini Obrtnega združenja Ljubljana Šiška v katero je vključeno 1920 obrtnikov. 38 OZD je sporazum zavrnilo, vsi ostali pa...

No ja, da se združeno delo vse bolj otepa s težavami je dejstvo, pred katerim nihče ne zatiska oči. To, da imajo krajevne skupnosti ogromne težave pa je drugo dejstvo, ki ga sicer vsi zaznavamo, vendar je že kot navada postalo drugotnega pomena. Ne dolgo tega so se različni forumi spoprijemali z nalogo, da bi sistemsko uredili financiranje KS. Zdaj zaradi tega, zdaj zaradi onega pa so sporazumi in drugi poskusi ureditve financiranja padli v vodo. Težave pa so ostale in teh je vsak dan več, zato je potrebnost krajanov že čisto na robu. Tisti izza tovarniških zidov pa še kar zatiskajo oči pred težavami, ki pestijo tudi njih delavce – krajanje. Kot je dejal eden izmed direktorjev delovne organizacije, da razvoj industrije ni mogoče sodelovanje krajevnih skupnosti. Zato jim je treba pomagati, saj ne gre za tako velika sredstva, ki bi kakorkoli obremenjevala gospodarstvo. Gre pač za pomoč, da bi krajevne skupnosti nekatere zahtevane in nujno potrebne programe (vlagali bi denimo v vzdrževanje družbenih domov) hitreje uresničili saj vemo, da je v teh težkih časih boljše čim več narediti danes in ne čakati na jutri.

Vera VOGRINČIČ